

Racing Amatööriohjastajien SM-finaalin mitalikolmikko Toni Ripatti, Suvi Vaittinen ja Marko Majaniemi juhlivat Kuopiossa lokakuussa kaksiosaisen finaalin ja kahdeksan osalähdön päätteeksi. Kuva: Marja Pylkkänen

Amatöörimestari Mikkelistä Toni Ripatti luottaa positiiviseen ajattelutapaan

Talvi yllättää hevosenomistajat -ilmiön ollessa kiivaimmillaan pirisee kengittäjän puhelin muutenkin, mutta tällä kertaa mikkelistäiselle Toni Ripatille tuli soiteltua haastatteluasioissa.

Racing Amatööriohjastajien SM-liigan voitosta on kulunut jo tovi, mutta tuoreesta mestarista on ollut tapana tehdä haastattelu. Tarkempi finaaliRaportti on luettavissa edellisestä Hevosenomistaja-lehdestä 5/25, mutta kurkistetaan nyt 32-vuotiaan ohjastajamestarin taustoihin.

Auton ratista tavoitettu Ripatti elää liikkuvaista kengittäjän arkea. Parhaillaan on menossa kengittäjän kiivaimmat työviikot, kun hevosille kaivataan hokkikenttiä tilsa-kumeineen.

– Mikkelin lähiseudulla liikun, ja esimerkiksi Pieksämäen suunnalla käyn viikoittain

tai jopa kahdesti viikossa. Siellä päin on aika paljon asiakkaita. Ja onhan tässä nämä Mäntyharju, Ristiina ja semmoiset. Kyllä autossa saa istua ihan riittävästi.

Suomenmestarin sukunimi on tuttu raviurheilupiireistä, ja etenkin Mikkelin seudulla raviurheiluvia Ripatteja on runsaasti. Jos ei ihan lähdeyllä verran, niin ainakin lähelle sitä. Myös Toni on saanut vahvan sukurisituksen vanhempiensa ravitallin myötä.

– Siinä ollaan veljen kanssa kasvettu tähän hommaan, hän kertoo viitaten veljensä Jani Ripattiin – tuttu nimi amatöörilähdöistä hänkin.

Sisäänajo lajin pariin alkoi ponien osalta Ripatin ollessa kahdeksan- tai yhdeksänvuotias. Heppa-järjestelmä näyttää hänelle muutamia poniravistartteja, mutta toden teolla kilpailuvietti heräsi vasta hevosiin siirtyessä.

Vauhti alkoi kiehtoa yhä enemmän, kun ohjastamaan pääsi hiittinopeuksissa. Ripatti muistelee olleensa tuolloin yläasteikäinen.

– Vaikka olin aina touhunnut hevosten kanssa, kipinä raveihin syttyi toden teolla, kun pääsi ajamaan reippaammin.

Ohjastamisen ja valmentamisen sijaan

työura on suuntautunut kuitenkin kengittämiseen. Ripatti oli kengittänyt hevosia jo nuorempaanakin isänsä oppeihin perustuen, mutta varsinainen sysäys uravalintaan tuli mutkan kautta. Vuonna 2013 hän työskenteli Ypäjällä Ilkka Korven ravitallilla ja siellä tarjoutui mahdollisuus opiskella aikuisopiskelijana kengitysespäksi.

– Kuukaudessa oli aina neljä koulupäivää. Muuten olin normaalisti töissä, mutta sitten oli aina ne kengityspäivät pajalla. Kengityspaperit on sieltä sitten saatu.

Täysin hevosalan ulkopuolisia töitä Ripatti on tehnyt omien sanojensa mukaan vain pienen pätkän verran, vaikka koulutautuikin aikoinaan LVI-alalle.

– Amisaikoihin olin kesätöissä Hartwalin kaljajakelussa apumiehenä. Se on ehkä ollut ainoa työ, mikä ei ollenkaan liity hevoisiin, Ripatti hymähtää.

Nykyään hänet työllistävät kengitysasiakkaiden lisäksi talonmiehen työt Stall Blombackessa. Suurella tallilla riittää niin kengityksiä kuin kiinteistönhoidollisiakin työtehtäviä.

– Lähinnä traktoritöitä, aidankorjausta ja sellaista, Ripatti selventää.

CV:ssä on myös ajanjaksot ratamestarin sijaisuuksista, kun kotirata Mikkeli on tarvinnut apukäsiä.

Nopea hevonen on hyvä hevonen

Ripatti mieltää itsensä enemmän lämminverimieheksi, ja kotopuolessakin on ollut aina enemmän lämminverisiä. Omistukseensa hänellä ei tällä hetkellä lämminveristä kuitenkaan ole. Tulevaisuuden toivo omien hevosten osalta on yllättäen suomenhevonen. Myyntiin tullut kaksivuotias kihiseeläinen Kihiori herätti kiinnostuksen: emä Pimukka oli Ripatille tuttu hevonen, lahjakkaana pidetty tamma, joka oli aikoinaan hänen Petri-isänsä valmennuksessa. Pimukka on virallisestikin valioaikainen, mutta omasi taustajoukkojen mukaan enemmän lahjoja mitä numerot kertovat.

– Tiedettiin, että jos se olisi saanut olla terveenä, sillä olisi ollut aika erinäköiset lukemat. Nähtäväksi jää, mihin orivarsa tulevaisuudessa kehittyi.

Ripatti omistaa Kihiorin yhdessä tuttavansa ja puolisonsa kanssa, ja varsa asuu Ripatin vanhempien tallissa Petri Ripatin treenilistoilla.

Rodusta riippumatta hyvän hevosen kriteerit ovat samat. Ripatti peräänkuu-

Tunnelmien tallennus palkintojenjaosta. Kuva: Marja Pykkänen.

luttaa yleistä miellyttävyyttä, mutta myös nopeutta. Jos hevosesta löytyy muita hyviä ominaisuuksia, muttei nopeutta, menestymiselle ei ole edellytyksiä.

Myös kasvattajan uraa on kokeiltu pienimuotoisesti, mutta tämän vuoden kurjasti päättynyt tapaus vei suurimman terän kasvatushaaveista. Ripatin omakasvatti All Important varsoi ensimmäisen jälkeläisensä pääsiäisenä, mutta pikkuvarsa jouduttiin lopettamaan synnyynnäisen vian vuoksi ja sen jälkeen meni vielä tammakin. Menetys harmittaa, sillä Ripatti uskoi All Importantin

olleen ihan lahjakas hevonen.

– Ihan hetkeen ei kokeilla uudestaan hevoskasvatusta. Helpommalla pääsee kun menee ostamaan varsan vaikka Jokimaan huutokaupasta, Ripatti huokaa.

– Eihän kasvattamisessa ole mitään järkeä, mutta onhan siinä se oma kiehtovuus. Hyvä kun jotkut sitä tekevät, sillä ilman kasvatusta koko touhu loppuu kokonaan.

Talliympäristössä varttunut Ripatti elää tällä hetkellä kaupunkilaiselämää puolisonsa ja pienen tyttärensä kanssa. Kun illat ovat lumitöistä ja tallihommista vapaita, se

SM-mitalisteja onnittelemassa Jorma Tiilikainen ja Suvi Koponen P-S Hevosenomistajien sekä SHKL:n puolesta, Heikki Kankainen Hankkijalta ja Marita Huttunen Kuopion raviradalta. Kuva: Marja Pylkkänen

sopii tämänhetkiseen elämäntilanteeseen parhaiten. Nykyistä useammin ei ole kilpaillemaanakaan kiire. Viime kaudella Ripatti ajoi 102 starttia, kun taas tätä kirjoitettaessa Heppa-järjestelmä näyttää kaudelle 2025 lähtöjen määräksi 133. Kyseessä on nyt neljäs vuosi peräkkäin, kun vuosittainen starttimäärä ylittää sadan, ja tätä ennen eli vuonna 2021 päästiin hyvin lähelle sataa. Koko ura on tällä hetkellä numeroissa 914: 49-73-69.

Positiivinen ajattelutapa avuksi

Raviurheilu on tuonut mukanaan elämyksiä sekä tärkeitä kontakteja. Ensimmäisenä vuonna elämyksiä on tiedossa myös EM-edustuspaikan myötä, ja tulevaa Itävallan kilpailureissua Ripatti odottaa mielenkiinnolla. Ulkomaista ohjastuskokemusta on tähän mennessä kertynyt sekä Tanskan PM-kilpailuista että Solvallon Elitloppet-viikonlopun amatöörilähdöstä. Ripatti oli taannoin suuntaamassa myös Prix d'Ameriquen yhteydessä ajettavaan amatöörilähtöön, mutta harmittelee siihen liittyntä sekaannusta, ja Vincen-

nesin valloitus jäi tulevaisuuteen. Matkajärjestelyt oli kuitenkin jo ehditty tehdä, joten Pariisi tuli koettua turistimielessä.

Racing Amatööriohjastajien SM-liigaa Ripatti pitää tärkeänä kilpailusarjana harrastajille.

– Olen itse asiassa miettinyt olisiko sarjassa parannettavaa, enkä ole keksinyt, neljättä kertaa finaaleissa ohjastanut Ripatti naurahtaa.

Finaalikierrosta on jo oppinut odottamaan syksyisenä kohokohtana. Ripatti kehuu ohjastajien välistä yhteishenkeä ja pitää muutenkin arvossaan hevosurheilun mukanaan tuomaa verkostoitumista. Tuli menestystä tai ei, uusiin ihmisiin tutustuminen on aina mukavaa.

Myönteisestä ajattelusta Ripatti haluaa pitää kiinni myös näinä aikoina, kun lajin parissa tuntuu olevan haasteita. Viisasten kiveä ravipolitiikan tueksi ei häneltäkään löydy.

– Monta asiaa pitäisi mennä hyvin. Mahdollisuuksia on, mutta myös uhkia. Mutta positiivisesti pitää ajatella, Ripatti päättää.

Minna Nilsen

Racing Amatööriohjastajien SM-kilpailu on SHKL ry:n vuosittain järjestämä ohjastajaliiga. Runkosarjaa ajetaan ympäri Suomen kevästä syyskuulle. Runkosarjan 11 eniten pisteitä kerännyttä ohjastajaa sekä puolustava mestari kohtaavat kaksiosaisessa finaali, missä ratkeaa Suomen mestaruus.

Ilmoittautuminen kauden 2026 liigaan alkaa vuodenvaihteessa. Muistathan hoitaa jäsenmaksun tai liigan osallistumismaksun sekä ilmoittautumisen kuntoon hyvissä ajoin ennen ensimmäistä osalähtöä!